

РЕШЕНИЕ

№ 756

гр. София, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12222** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 20208241 от 05. 11. 2021 г. по НАХД № 9181 / 2020 г., Софийски районен съд, НО, 97-ми състав е отменил наказателно постановление (НП) № 38-40 / 08. 06. 2020 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което на [фирма], [населено място], на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за нарушение на чл. 53, ал. 1 ЗМИП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от ДАНС, в която се моли решението да бъде отменено като неправилно, поради нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представя писмени бележки и синтезирана практика по прилагане института на „маловажност“. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалните си представители, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63а, ал. 1, от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля К. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

От фактическа страна въззивната инстанция е приела за установено, че на 16. 04. 2019 г. А. М., е посетил Централен офис на [фирма], находящ се в [населено място], [улица], като е открил платежна сметка „Микросметка ниво 3“. Във връзка с идентификацията на А. М. ЕГН [ЕГН], е предоставено копие на разрешение за пребиваване №[ЕИК], издадено на 04. 02. 2019 г., като не е предоставено копие на официален документ за самоличност по смисъла на § 1, т. 12 от ДР на ЗМИП.

С оглед гореизложените констатации на [фирма] бил съставен АУАН № ФР-10-776/11.03.20204 г., в който е посочено, че дружеството, като задължено лице по чл. 4, т. 20 от ЗМИП, е нарушило разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, тъй като не е идентифицирало клиента си чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, е постъпило писмено възражение.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП 38-40 / 08. 06. 2020 г. от председателя на ДАНС.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като прецени, че случаят е маловажен. След като не е извършил преценка, относно наличието на маловажен случай, административнонаказващия орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, водещо до отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

В случая действително е налице нарушение, но то не е съществено и по никакъв случай не може да се приеме, че същото се отличава с висока степен на обществена опасност, каквито доводи са изложени в касационната жалба.

Общественоопасно е деянието, което застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в Република България или други интереси, защитени от правото.

Преценката, дали извършеното административно нарушение представлява

маловажен случай, е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки конкретен случай, а именно: разкрива ли съвкупността от обстоятелства, при които е извършено конкретното нарушение, по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с типичната за дадения вид посегателство. Така „маловажен случай” ще бъде това административно нарушение, което с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушения от същия вид. Преценката за приложението на чл.28 ЗАНН се прави с оглед засегнатите от деянието обществени отношения, липса на вредоносен резултат (когато нарушението е от категорията на резултатните) и всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност.

Видно е, че нарушението се състои в липсата на представен официален документ за самоличност на А. М., тъй като предоставеното копие на разрешение за пребиваване №[ЕИК] не представлява официален документ за самоличност по смисъла на § 1, т. 12 от ДР на ЗМИП.

В същото време, безспорно е налице идентификация на клиента, който е посочен със своите имена и ЕГН и освен това впоследствие от същия е представен паспорт №[ЕИК], издаден от Република С. и валиден до 31. 10. 2027 г.

От тази липса на представен официален документ за самоличност, не са произвели никакви вредни последици, като наличието на маловажен случай се преценява за всяко административно нарушение конкретно и същото не зависи от състава на нарушението. В конкретния случай, безспорно е установено, че макар и да е налице нарушение същото е несъществено, поради което правилно е приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

В тази връзка съдът съобрази, че представеното от чужденеца разрешение за пребиваване представлява друг официален документ по смисъла на § 1, т. 4, б. „а“ от ДР на ЗМИП и освен това по откритата сметка са извършени само две операции всяка една на стойност под 600 лв., което въобще не кореспондира с мерките за превенция заложили в ЗМИП.

В случая, съдът счита, че самото производство вече е осъществило целите на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, поради което налагането на административно наказание ще бъде явно несправедливо.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

От страна на ответника по касация не се претендират разноски, поради което такива не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20208241 от 05. 11. 2021 г. по НАХД № 9181 / 2020 г. по описа на Софийски районен съд – Наказателно отделение – 97-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.